

RUITER NIEUWS

DECEMBER 2018

+ TIEN EN 25 JAAR KISI + 25 JAAR JONGERENWERK + ONS GEZIN + YES, JESUS LOVES ME +

We hebben net opa Anton na zijn zes weken in Oeganda begroet en smullen van de heerlijke geroosterde pinda's die hij heeft meegebracht. Wat is het mooi om te horen hoe vreugdevol de mensen daar hun geloof leven. Ja, de Wereldkerk groeit! En God is niet verouderd en moe, maar „alive and kicking“! Hij ziet vol tederheid ernaar uit om ook ons te bezoeken en ons Zijn liefde te openbaren, mensgeworden in Zijn geliefde Zoon. Moge Hij u zegenen op weg naar Kerstmis, naar de stal. Mogen we Hem durven te ontvangen, in onze armoede, in de „stal“ van ons hart... Hartelijk dank voor uw trouwe steun!

DEEL VAN EEN GROTER GEHEEL

Het was een diepe vreugde om samen met de KISI-familie eind september tijdens het KISI-Feest het **10-jarig jubileum van KISI Nederland** te mogen vieren. Ook het grote aantal oud-KISI's dat meehielp vulde ons met dankbaarheid, net als het feit dat er zo'n 70 Oostenrijkse KISI's waren gekomen om mee te vieren en voor ons de familie-musical „Ruth“ te spelen. De reacties van deze primeur in Nederland waren zeer enthousiast. Het was fijn om ook velen van u hierbij te ontmoeten!

Tijdens het tweede weekend van de advent hebben we met drie KISI-gezinnen het **25-jarig jubileum van KISI Oostenrijk** bijgewoond. Na de DVD-première in de nostalgische bioscoop te Gmunden kwamen we met enkele honderden gasten in de parochiezaal van Altmünster bijéén, waar het toen allemaal met koorrepetities begon. Johanna Binder van het internationaal team vertelde hoe het haar raakte om tijdens de feestelijke eucharistieviering de volle kerk te zien. Er waren, naast de parochianen, **KISI's uit het eerste uur, uit Duitsland, Hongarije, Nederland, zelfs Fr. Emmanuel uit Oeganda** was aanwezig. „Je ziet hoe God dit allemaal teweeg heeft gebracht, door alle up's en down's“, zei zij stralend.

Op zondag vertrokken we **vanuit het „KISI-Haus“ naar Wenen**, waar de Oostenrijkse KEY's de musical „Ruth“ in de „Wiener Stadthalle“ voor een uitverkochte zaal van 2000 toeschouwers opvoerden. Het was een prachtige belevenis om daar bij te mogen zijn, ook achter de coulissen. In de pauze kwam Christoph Kardinaal Schönborn (zie foto, met Hannes) naar achteren en sprak de KEY's hartelijk en bemoedigend toe. Na afloop kwam eveneens de bisschop voor de jongeren, Mgr. Stephan Turnovsky, om hen te danken en kort van de jongerensynode te vertellen.

Allebei ontvingen dankbaar het zegenslied dat we voor hen zongen. De **vriendschapsband** tussen hen en de KEY's was duidelijk voelbaar.

We mochten bij de familie Schaberger overnachten, die niet ver van Wenen wonen en ons koninklijk verzorgden. We voelden ook daar de verbondenheid als „KISI-familie“. We zijn blij dat God ons op vele plaatsen zulke **vrienden** heeft gegeven, net als de familie Hoogeland, die we op de heenweg bezochten.

Dit weekend liet ons weer ervaren dat **we deel mogen zijn van een groter geheel**. En dat

God trouw is. Ja, Hij is het die het mosterdzaadje laat groeien!

HARM: 25 JAAR ONDERWEG MET JONGEREN, TIENERS EN KINDEREN

In januari 2019 is het 25 jaar geleden dat ik na mijn studie tropische landbouw met 21 jaar fulltime startte in het tiener- en jongerenwerk. Een goed moment om **met dankbaarheid terug te kijken**.

Etappe 1: Den Haag Willibrordushuis, januari 1994 – juli 2000: Nieuwe start-ups

┆ Een periode van veel nieuwe starts en veel nieuw leren: begin van de tienerfestivals 4U! en Hightime, doorstart van het jongerenwerk van de Katholiek Charismatische Vernieuwing, de start van Willibrordjongerencentrum en verschillende jongerengroepen. De start van de Power of fire -vormseldag in het Bisdom 's-Hertogenbosch, de eerste Paulus-cursus in Nederland, kennismaking met xband in diverse cursussen, start van het Europees netwerk RELaY, samenwerking met de nieuwe bewegingen en betrokkenheid in de organisatie van de Wereldjongerendagen (WJD).

Etappe 2: Jongerencentrum Helmond, augustus 2000 – december 2005: Vorming en landelijk jongeren netwerk

┆ In 2000 startten we na een verbouwing met een jongerengemeenschap het Jongerencentrum in Helmond. Dat najaar begon de eerste „Discipelschap Training School“ met zo'n 40 jongeren die een half jaar inwoonden. Vanuit de toenemende betrokkenheid bij SRKK (Secretariaat RK Kerk), bisdommen en bewegingen startte de jongerenwerkersopleiding Duc in Altum in Nederland en daarna in Curacao, Aruba en België. Vanaf 2014 kwam ik deeltijd in dienst van het SRKK als projectleider voor de WJD in Keulen, waar God via de combinatie van nieuwe onderlinge samenwerking in combinatie met de WJD vlakbij een enorme impuls aan de jonge kerk gaf.

Etappe 3: SRKK en Bisdom 's-Hertogenbosch, januari 2006 – december 2009: Nieuwe evangelisatie & verbinden

┆ Na een half jaar sabbatical in Zuid-Duitsland met het volgen van vakken aan de „Academie für Christliche Führungskräfte“ verhuisden we naar een 'normaal' huis aan de Altenahof in Helmond. Halftijds in dienst van het SRKK als beleidsmedewerker Jeugd en Jongeren en halftijds in dienst van het Bisdom 's-Hertogenbosch als projectleider Evangelisatie. In beide functies was veel ruimte om nieuwe vormen van evangelisatie te initiëren en draagvlak te bouwen in nieuwe en oude netwerken. Veel evenementen zoals de Katholieke Jongerendag, Wereldjongerendagen,

Geloofsfeesten, diocesane bedevaart naar Rome. Met twee banen en ons jonge gezin wat groeide naar vijf kinderen een drukke tijd.

Etappe 4: Bisdom 's-Hertogenbosch januari 2010 – juni 2012: Overgang, afsterven en nieuwe geboorte

In december 2009 zei ik mijn baan bij het SRKK op om geconcentreerd in het Bisdom 's-Hertogenbosch werkzaam te zijn: een jaar als procesbegeleider van diocesane beleidsplan voor samenvoeging en revitalisering van parochies. Deze functie paste maar ten dele bij mij en na een jaar werd ik teamleider voor Jeugd en Gezinnen. Parallel daar aan waren we vrijwillig actief in de opbouw van KISI. In mijn werk had ik in toenemende mate de indruk dat ik moest „verbinden“ wat aan de basis steeds minder aanwezig was en dat ik teveel in een vacuüm werkte. Hier ontstond de wens om terug naar de basis te gaan en direct met kinderen, jeugd en gezinnen te werken. Met de steun van Mgr. Hurkmans richtten we een steunstichting 'Er is meer' op. In mei 2012 kwam een ontslagronde op het bisdom met de opheffing van ons team: afsterven om nieuw geboren te kunnen worden.

Etappe 5: KISI – God's singing kids, juni 2012 – nu: Terug naar de basis discipelschap en evangelisatie

In het diocesaan en landelijk werk was mij steeds duidelijker geworden dat **aan de basis** van netwerken en grote evenementen **groepen kinderen en jongeren** staan die gevormd worden als **missionaire discipelen**. De hoogte van de boom kan maar zo **groot zijn als de diepte van de wortels** en Ina en ik hadden de indruk dat het voor ons de tijd was om terug te gaan naar de basis van het vormen van een jonge generatie missionaire discipelen. Van de parochie kregen we een voormalig kerkgebouw in bruikleen. Via KISI mogen we bouwen aan deze groepen missionaire discipelen in **verschillende regio's van Nederland en Vlaanderen**.

Ik kijk met wel 1.000 redenen voor dankbaarheid terug, zoals zo **vele prachtige mensen en vruchten** van het werk. **Ook afsterven en gebrokenheid** is deel van het verhaal in alle fasen om te groeien als mens en als kind van God. **Vol verwachting** klopt ons hart voor Gods verrassingen voor de volgende 25 jaar.

„SPECTOR“ WINT TERREIN IN NEDERLAND

Tijdens de tournee in de herfstvakantie waren wij met KISI KEY in twee teams van telkens 20 kinderen en tieners met de **mini-musical „Spector“ in het Noorden** onderweg: wel 16 keer op in totaal 13 scholen. Het is elke keer weer spannend en ook genieten om zo vele kinderen de boodschap mee te mogen geven: „Want **het beste van het beste zit van binnen**, je hart en je talenten, je aandacht en je lach...“

Aan het eind van de middag kwamen we steeds moe, maar voldaan terug naar de basis van „Jeugd met een opdracht“ in **Heidebeek**, waar we genoten van het prachtige weer en de gastvrijheid. Net als vorig jaar had iemand voor ons een teamspel voorbereid, en dan wel bij een écht touwenparcours in hun bos. Het smeedde ons werkelijk samen om dit parcours als team af te leggen. Elke dag zagen we de KISI's weer een stukje **groeien**: in hun rol bij de musical, in dienstbaarheid, in omgang met de kinderen van de scholen of juist in doorzettingsvermogen. Elke avond bij de terugblik kwamen alle verhalen naar boven, allerlei mooie reacties van kinderen en leerkrachten, grappig en ook ontroerend: „Ik heb ook twee handicaps...“ Ja, jij bent **kostbaar, uniek, speciaal**, je mag er zijn en niemand is zoals jij!

Deze boodschap van God via „Spector“ hebben KISI's uit verschillende groepen inmiddels al meer dan 75 keer in ons land laten klinken. Ja, de waarheid komt uit de mond van kinderen!

ONS GEZIN

Onze kinderen maken het God zij dank goed:

Jakob (18) is in het tweede studiejaar Communicatie aan de CHE samen met een studiegenoot bezig met de studieopdracht, een eigen bedrijf op te richten. Daarnaast geniet hij van het wonen in het jongenshuis van Emmanuel in Nijmegen en de gebedsavonden (van de r.-k. studentenvereniging KSN) die hij leidt. Tijdens het tienerkamp „Hightime“ mag hij weer met de band „Suit up“ de lofprijzingen begeleiden. **David** (17) knapt weer op van een knieblesure, is bezig met zijn rijbewijs, ja, en ook met school, waar voor hem nu het laatste jaar is begonnen. Wij genieten van zijn positieve aanwezigheid hier thuis, waarmee hij iedereen opbeurt. Hij is bezig om een outreach met vrienden naar Brazilië te organiseren, om daar via Jeugd met een Opdracht straatkinderen te dienen. **Lisa** (14) heeft voor school een project geregeld waarbij zij een halve dag per week stage loopt voor KISI en straks tijdens schooltijd een week naar KISI Oostenrijk mag. Begin januari mag zij met enkele KISI's naar een musical-project in het bisdom Dublin. Zij zingt het liefst de hele dag! **Tim** (10) is bezig met drummen en ziet ernaar uit om na de winterstop zijn nieuwe keepershandschoenen uit te proberen. Hij is al best zelfstandig, leest de „Broederband“-boeken, en is blij met zijn vriendschap met Johannes, de 23-jarige zoon van Hannes en Birgit. **Marie** (9) vindt het jammer dat er winterstop is bij de hockey, maar zingt en danst graag samen met Lisa en is heel blij dat de DVD van „Ruth“ er nu eindelijk is (zij had al haar spaarcentjes ervoor gedoneerd)! Ik, **Ina**, ben langzamerhand aan het opknappen van een bijnieruitputting, waardoor ik al maanden moe was en ben. Dit duurt nog een tijd en kost geduld. Maar ik merk ook dat God me uitnodigt om meer op Hem te vertrouwen, en dat geeft mij rust van binnen. Ik ben o.a. dankbaar voor ons „Nazareth-jaar“ bij Chemin Neuf, waardoor we innerlijk mogen groeien en gedragen worden. **Harm** en ik gaan straks na Kerstmis enkele dagen er tussen uit om tijd met elkaar door te brengen en wat vakantie te houden en op adem te komen.

Het jaarthema 2018 blijft altijd waar...

- + WE WENSEN U EEN VERWACHTINGSVOL HART EN ZALIG KERSTMIS +
- + GODS RIJKE ZEGEN VOOR HET NIEUWE JAAR +
- + HARTELIJK DANK EN IN CHRISTUS VERBONDEN! +

COLOFON

Voor de ondersteuning van Harm & Ina Ruiter is een kerkelijk rechtspersoon onder de naam „Er is meer“ opgericht, met als doelstelling de ondersteuning van mensen werkzaam in evangelisatie. Deze rechtspersoon heeft ANBI erkenning en giften zijn daarmee belasting aftrekbaar (RSIN-nr. 851331737). Deze giften worden volledig overgemaakt naar onze VOF Ruiter. Het bestuur van „Er is meer“ bestaat uit de volgende leden: Dhr. Jeroen Alting von Geusau, Dhr. Richard Canters, Mevr. Sylvia Donders, Dhr. Tom Koot.

„Er is meer“, Altenahof 32, 5709 LX, Helmond, IBAN: NL34ABNA0515869325, BIC: ABNANL2A
Ons adres: VOF Ruiter, Altenahof 32, 5709 LX Helmond, 06-41482108, ina.ruiter@kisi.nl.